

Zambia, 23-27 júla 2014

Dalsou zastavkou mojej cesty po juhu Afriky bola Zambia. Z Johannesburgu som priletel do Lusaky so South African Airways tesne popoludni. Hned na letisku som zistil, ze mi v Zambii nefunguje ani datovy ani hlasovy roaming (Orange!!!). Nastastie ma uz cakali moji miestni kolegovia a rovno sme vyrazili za biznisom. Lusaka je pomerne typicke africke mesto, rusne ulice plne ludi a plne chaosu. Do hotela som dostal az podvecer, Radisson Blu Lusaka.

Foto: V uliciach Lusaky

Hotel to bol dobry, internet fungoval bez vyhrad. Nedaleko sa nachadzala pomerne rusna oblast s obchodmi a restauraciami. Bolo k nej treba od hotela prejst cez rusnu cestu so stanovistom miestnych taxikov/dodavok, co vyzadovalo urcite kluckovanie. Rozhodol som sa pre nakup nejakeho lacneho mobilu s miestnou SIM kartou, aby som mohol v pripade nudze aspon telefonovat. V obchodiku miestneho mobilneho operatora som si vyhladol velmi jednoduchu plastovu Nokiu. S blokovanim len na daneho operatora by stala v prepocte cca 8 USD, ale ja som ju chcel neblokovanu, takže za 20 USD. Vyzerala ako hracka, ale fungovala dobre, a ta vydrz baterie!

Kolega, ktory sa tu vyzna, ma zobral na veceru do nedalekej restauracie. Naozaj varili dobre. Bol tam aj celkom slusny bar, kde sa dalo prijemne posediet.

Foto: Restauracia, bar

Dalsi den sme mali nas workshop priamo v hoteli Radisson. Co bolo dobre, pretoze okrem nas tam bola nejaka konfrenca suvisiaca so zdravotnictvom, na ktoru prisla akasi vysokopostavena lady, ktoru pred vchodom do hotela cakalo uvitanie v podobe domorodeho folkloru – hudobnici, tanecnice a hlavne solovy tanecnik, ktory predvadal zrejme nejaky domorody ritual, ked si na zaver svojho divokeho tanca klakol pred zmienenu damu a klanal sa jej az po zem. Ona mu len tak lezerne pohodila pokrcenu bankovku. Cele som si to nafotil a nafimoval, bol to dost zaujimavy zaitok.

Foto: Folklor pred hotelom

Este sme s kolegami navstivili niekoľko potencialnych zakaznikov v Lusake. Vecer sme s kolegom posedeli v bare v hoteli, naozaj rusne miesto so vsetkym, co k tomu patri. K hotelu patril aj bazen, ale vobec som sa k nemu nedostal. Cez den sice bolo teplo, ale vecery boli dost chladne. Inak pocasie a podnebie v Zambii v tomto období bolo velmi prijemne, podobne ako v Zimbabwe, a tak je to v podstane po cely rok. Teraz bolo skor suche obdobie, ale aj tak sa vyskytovali komare (overil som si to u miestnych, vraj sa komare schovavaju vo vegetacii), a pretoze je to malaricka zona, tak som uzival preventivne antimalarika.

Foto: Chudobna stvrt v Lusake

Posledny pracovny den, piatok, bol pre mna vyzvou. Kolega sa este vo stvrtok vecer vratil do Johannesburgu na nejaky dolezity meeting. Tak som ostal sam a mal som naplanovane a dohodnute este dve navstevy/jednania v Lusake, ktore som absolvoval osamote, bez tradicnej podpory miestnych kolegov. Ale vsetko prebehlo OK.

Pri jazde po Lusake som si vsimol zaujimavu vec: na jednom dlhom useku boli popri ceste hromady kamenia usporiadaneho na kopy, kamene roznych velkosti, az po drobny strk. Co je vsak pozoruhodne, tieto kamene na mieste rozbijaju kladivami ludia (aj zeny) na rozne velkosti. Tieto potom predavaju, zrejme ako stavebny kamen.

Foto: „Kamenari“ pri ceste

Pred preletom do Namibie som mal jeden voľný den. Chcel som ho využiť na nejaký zaujímavý výlet. Po konzultácii na concierge som sa nakoniec rozhodol pre Chaminuka Game Park. Najal som si auto so soferom. Jazda tam trvala asi hodinu, jej druhá polovica už viedla po nespevnenej, v tomto období veľmi prásnej ceste.

Foto: Cesta do Chaminuka

Po prichode do parku som na recepcii zaplatil za safari jazdu a tiež som zistil, že tu ponúkajú „Cheetah Interaction“, t.j. blízky kontakt s gepardami. Tak som si vzal aj to. Dodavkou ma odviezli k safari vozidlu, kde ma už čakala skupinka turistov. Pripojil som sa k nim a zistil som, že tam dominuje stvorica dievčat, mladých žien, hovorili holandsky alebo afrikaans, neviem to rozoznať. Jazda bola pomerne zaujímavá, zirafy, slony, antilopy. „Game Drive“ trvala asi hodinu.

Foto: Safari

Kedže som mal do obeda ešte asi dve hodiny času (obed bol v cene zájazdu), tak som vykročil von z komplexu do okolitej krajiny. Bolo to bezpečne, ako som si najskor overil na recepcii. Po polnej ceste som sa dostal do riedkeho lesíka. V diaľke pri jazierku bolo vidno voľne žijúcu zver. Chvilku som sa takto motal po busi vychutnával som ticho a pohodu. Slnko palilo, krajina bola vyprahnutá.

Foto: V busi v okolí Chaminuka

Vrtil som sa do koplexu. Chaminuka ponuka aj ubytovanie vo veľmi stylovom prostredí. Lodge dobre vybavený, vonku veľká terasa a malý bazén. Aspon nohy som si osviezil.

Foto: Vitajte v Chaminuka

Obed bol formou barbecue bufetu. Dobre padol. Stvorica mladych zien zo safari si ho uzivala spolu s par flaskami vina. Po obede a kratkom relaxe nasledoval vylet ku gepardom. Po par minutach chodze sa moja skupinka turistov ocitla v lese, kde nas uz cakali miestni sprievodcovia s dvomi gepardami na vodiku. Zvierata lenivo leazali a driemali, kym lektor vykladal teorii. Potom nasledovalo fotenie, kazdy sa mohol pohrat s gepardom, pohladit ho, sprievodca fotil. Ten „moj“ gepard bol zo mna nejaky nervozny, nepokojne sa krutil a raz sa dokonca tak ohnal labou, ze mi do krvi poskrabal predlaktie. Ale nic vazne, len droby skrabanec. Po foteni nasledovala prechadzka. Kazdy ucastnik si mohol chvilku viest geparda na voditku. Zaujimavy zazitok, ine ako so psom. Geparda totiz nesmiete taham ani usmernovat, len jednoducho ist za nim.

Foto: S gepardami

Takto den ubehol, moj vodiac ma cakal, vyrazili sme na navrat. So zotmenim sme boli v hoteli. Vecer som sa siel von najest sa do tej nedalekej restauracie a v hale hotela som stretol chlapika, ktory bol tiez v Chaminuka. Skoda, vediac to vopred, mohli sme sa spojiti a usetrit na doprave. Vacsia cast restauracie bola rezervovana pre akusi velku spolocnost, vonku hrala hudba a tentokrat tam bolo velmi rusno. Dal som si lahku veceru a este som chvilku posedel v hotelovom bare, rano ma cakal presun na letisko (znova moj sofer z vyletu) a prelet do Namibie.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014